

דף הרחבות – טכנולוגיה ותעסוקה

המקצועות שהסבירות להיעלמותם היא הנמוכה ביותר

מעצבי אופנה	צלמים	מעצבי פנים	עורכי דין
מיקוחיולוגים	אדריכלים	פיזיותרפיסטים	כימאים
אמני אימפריה ומולטימדיה	כוהני דת	אחיות	מורים ומדריכים
ארכיטקטים	אנתומולוגים	לוגיסטיקאים	מידענים
פסיכולוגים	מתחזי מערכות	גנות	מאמני ספורט
	מאמנים אישיים	כריאוגרפים	חכאי שיניים

הכינו את קורות החיים

המקצועות שהסבירות להחלפת העוסקים בהם במחשבים או ברובוטים היא הגבוהה ביותר

עובדי טלמרקטינג	יועצי מס	מפעילי ציוד ליעבוד וכיתוח תצלומים	בחקרים
טלרים בבנקים	סוכני מכירות	מזכירים משפטיים	דוגמניות
מרכזים	מתחזי נדל"ן	טכנאי שיניים	עובדים במסעדות
פקידים	מפקידים בורים גרעיניים	מניקוריסטיות	דילרים בבתי קווים
		מפקידי קבלה בבתי מלון	

The Future of employment: how susceptible are jobs to computerization? Carl Benedikt Frey and Michael A. Osborne, September 2013

1. לכאורה קל לקבוע מיהו הצד הצודק בוויכוח. לא הגיוני שבכל מדינה מתקדמת בעולם אנשים ייהנו מאפליקציית 'אובר' המאפשרת לכל אחד להשתמש ברכבו האישי כדי להסיע אנשים, ודווקא בישראל, "אומת הסטארט-אפ", הדבר יימנע בצו ממשלתי; לא הגיוני שמחירי הסולר ירדו, אך תעריפי המונית (המפוקחים) לא ירדו; לא הגיוני שהממשלה תשרת את נהגי המוניות על השבון רווחת כלל אזרחי ישראל, גם אם מדובר "רק" בכמה שקלים בחודש (...)

עם זאת, להיות צודק זה לא מספיק. גם אם נתעלם מכוחו הפוליטי של לובי המוניות, ברור שיש כאן מצוקה אנושית שאין לזלזל בה. מקור פרנסתם של משפחות רבות בישראל ניוזק קשות, והמצב מבחינתם לא צפוי להשתפר בקרוב (...). בסופו של דבר, השינויים הבלתי נמנעים יפגעו במקור פרנסתם של עובדים רבים, ואם איננו רוצים לראות מיליוני עניים ומוכבטלים חדשים, כדאי להשקיע מחשבה כיצד לתמוך בעובדים הללו ואיך להתכונן למצב העולמי החדש.

(חננאל ארמן, להקשיב למצוקה: מה יעשו נהגי המוניות בעידן 'אובר', מידה 14.11.16)

2. **כשאתם פונים לאנשי השר מהם אומרים לכם?**

"אין תגובה. התעלמות מוחלטת. אני לא מבין את הוסר הדיאלוג הזה. באובר העולמית מאוד מאוכזבים מהגישה של מה שאמור להיות 'סטארט-אפ ניישן'. כשנכנסנו לישראל אמרו שזו מדינה חדשנית, מאמצת טכנולוגיות. אפילו בתחבורה שיתופית אנחנו מעצמה, אבל רוב האפליקציות לא יכולות לעבוד בצורה מלאה כאן בגלל הרגולציה. הכל נובע מכך שנהג פרטי לא יכול לעשות רווח" (...)

אבל בעלי המוניות אומרים שיש פה פגיעה מאוד קשה באלפי עובדים.

"אז יש עניין של רגולציה שצריך להתאים. בעלי המוניות הם קבוצה מאוד חזקה עם יכולת השפעה מאוד משמעותית, אבל אי אפשר לעצור את הקידמה. משהו שעושה כל כך טוב לציבור, מפחית עלויות ומצמצם פקקים אי אפשר לבלום לנצח".

(מתוך ראיון עם יוני גרייפמן, מנכ"ל אובר ישראל, *ynet*, 25.7.17)

3. אני לא יכול להשתחרר מהמחשבה שאת המפתח לעיתידנו צריך להתחיל לחפש דווקא קרוב, בקהילת החרדים. נראה כי הם כבר מוזמן מתמודדים עם שתי הסוגיות החשובות האלה: מציאת משמעות בעולם ללא עבודה וחלוקה הוגנת וקהילתית של משאבי היקום.

(ינקי מרגלית, איך לחיות בעולם ללא עבודה, *the marker*, 11.5.2015)

4. בראיון מרתק עם מייסדי גוגל, לארי פייג' וסרגיי ברין (...) דיברו השניים על הסימנים הברורים לכך שאנחנו בדרך לעולם הזה שבו מכונות יוכלו לחשוב בהיגיון ולעשות דברים יותר טוב מאתנו (...). אם רוב המקצועות שאנחנו מכירים היום יוחלפו על ידי מיכון ולכן עבודה לצורך מילוי הצרכים תעלם ואנחנו נמצא את עצמנו חיים בעולם של שפע. וכאן הם מעלים את השאלה מי אמר בעצם שכולם צריכים לעבוד? למענתם, אם אנחנו לא נדרשים לעבוד בכדי למלא את צרכינו, אולי צריך לתת לאנשים מה לעשות רק בכדי שנהיה מאושרים, מאחר ואנחנו צריכים להרגיש שזקוקים לנו, שרוצים אותנו, שיש לנו משהו משמעותי לעשות. אבל זה לא חייב להיותגם לצורך לתת מענה לצרכים הבסיסיים של החיים, זה לא אומר שהמכונות לא יכולות לספק לנו אותם ואנחנו נעשה משהו אחר (...)

בעולם הזה יש מצב שבו חלק מהאוכלוסייה יעבוד בעוד חלק גדול לא יעבוד. לתקופת הביניים הזו עדיין אין מענה אבל כבר יש שיה. לארי וסרגיי מדברים על האפשרות להקטין את שעות העבודה. (...) ריצ'רד ברנסון מציע עוד פתרונות כמו לגיים שני עובדים בחלקיות משרה במקום עובד במשרה מלאה, יותר חגים, חופשות, וגם הקטנת שעות העבודה או קיצור שבוע העבודה (...). בפעם הראשונה בהיסטוריה האנושית, קיימת האפשרות שלא יהיו עלינו מגבלות פיזיות של "צריך" ורק עולם של "אפשר", זה שבו נוכל להיות מי שאנחנו רוצים להיות. עולם של חסרי מעש? לא דווקא. במקום שלא יהיה לנו שום דבר לעשות, אולי דווקא אז נוכל לעשות כל דבר. דמיינו מיליארדי אנשים שעוסקים רק בתרבות, אמנות, מדעים, פילוסופיה. פנמוזה אוטופית? יתכן. אבל אולי במקום לדאוג שהרובים ייקחו לנו את העבודה, אנחנו צריכים לעזור להם לעשות את זה כמה שיותר מהר?

(נרית כהן, עולם ללא עבודה אינו חלום, גלובס 9.11.16)